

გადაწყვეტილება საქართველოს სახელით

31.0-20-9

ქ. ახალციხე

შესავალი ნაწილი

ახალციხის რაიონული სასამართლო
მოსამართლე გია ბერაია
სხდომის მდივანი ლაშა ზაზაძე

მოსარჩელე - თ-----

წარმომადგენელი - მ-----

მოპასუხე - ბ-----ის მუნიციპალიტეტის მერია

წარმომადგენელი - თ-----

მესამე პირი საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების
სამინისტრო

წარმომადგენელი - ე-----

დავის საგანი - ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის
ბათილად ცნობა.

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. ბათილად იქნეს ცნობილი ბ-----ის მუნიციპალიტეტის 2-----
----- ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი და დაევალოს
მოპასუხეს ახალი ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის
გამოცემა, რომლის თანახმად უფლება მიეცემა მის საკუთრებაში არსებულ
უძრავ ქონებაზე მისი საამშენებლოდ გამოყენება.

მოსარჩელემ თავის მოთხოვნა დაამყარა შემდეგ ფაქტობრივ
გარემოებებს:

დ----- საკუთრებაში გააჩნია მიწის ნაკვეთი ს.კ.6-3-0-0--- რომლის მესაკუთრესაც წარმოადგენდა ზ-----, რომელმაც 2--- წლის 1- ივლისს 7----- განცხადებით მიმართა ბ-----ის მუნიციპალიტეტის გამგეობას, რომლითაც ითხოვდა დ----- ე.წ. „ც-----“, მიმდებარედ 1--- კვმ. მიწის ნაკვეთზე (ს/კ. 6-3-0-0--) გ---ის არეალის დადგენას მისი შემდგომი სამშენებლოდ განვითარების მიზნით.

ბ-----ის მუნიციპალიტეტის 2--- წლის 2 აგვისტოს წერილით გადმოგზავნილი იქნა საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს 2--- წლის 2- ივლისის 1----- წერილის ასლი. აღნიშნული წერილით ეცნობა, რომ ბ-----ს სარეკრეაციო ტერიტორიისა და დ----- მიწათსარგებლობის გენერალური გგმის დასრულებამდე აღნიშნულ საკითხზე მსჯელობა არ მიაჩნდათ მიზანშეწონილად. 20-8 წლის 6 მარტის N--- დადგენილებით დამტკიცდა ბ-----ს ქალაქთმშენებლობის დოკუმენტაცია მათ შორის, ბ-----სა და დ----- ს-----ო არეალის თემატური რუკები. ამავე დადგენილების მე-2 მუხლის თანახმად, ამ დადგენილებით დამტკიცებული ბ-----ს ტერიტორიის გამოყენებისა და განაშენიანების რეგულირების წესების ძალაში შესვლამდე დაწყებული მშენებლობის ნებართვის გაცემის პროცედურაზე უნდა გავრცელდეს განაცხადის მომენტისათვის მოქმედი კანონმდებლობა. 20-8 წლის 2- ნოემბერს მიმართა განცხადებით ბ-----ის მუნიციპალიტეტს, რათა განეახლებიათ მისი წინამორბედი მესაკუთრის მიერ 2--- წლის 1- ივლისის განცხადებით დასმული საკითხი, დაეკმაყოფილებინათ მის მოთხოვნა მის საკუთრებაში არსებულ მიწის ნაკვეთზე მოეხდინათ მისი სამშენებლოდ გამოყენება. ბ-----ის მუნიციპალიტეტის 2-----თ ეთქვა უარი მოთხოვნის დაკმაყოფილებაზე.

2. მოპასუხის პოზიცია

2.1. ბ-----ის მუნიციპალიტეტის მერიამ სარჩელი არ ცნო.

3. მესამე პირის პოზიცია

3.1. ახალციხის რაიონული სასამართლოს 20-9 წლის 3- აპრილის განჩინებით ადმინისტრაციულ საქმეში მესამე პირებად ჩაება საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტრო, რომლის წარმომადგენელმა სასამართლო სხდომაზე სარჩელი არ ცნო.

4. ფაქტობრივი გარემოებები:

4.1. უძრავი ქონება, რომლის სარეგისტრაციო მონაცემებია ზონა ბ-----ი 6-, სექტორი დაბა ბ----- 3-, კვარტალი 0-, ნაკვეთი 0-, (წინა ნომერი:6-1-0-.3--), მისამართი ბ-----ის რაიონი დაბა ბ-----, „ც----- მიმდებარე ტერიტორია) სასოფლო-სამეურნეო (აკარმიდამო)დანიშნულების 1---კვმ. წარმოადგენს ზ-----ის საკუთრებას. უფლების დამდგენ დოკუმენტს წარმოადგენს უძრავი ქონების ნასყიდობის ხელშეკრულება, დამოწმების თარიღი:0-/1-----.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან(იხ. სფ.15).

4.2. ზ-----მ 2--- წლის 1- ივლისს 7----- განცხადებით მიმართა ზ-----ის მუნიციპალიტეტის გამგეობას, რომლითაც ითხოვდა დ----- ე.წ. „ც-----“, მიმდებარედ 1--- კვმ. მიწის ნაკვეთზე (ს/კ. 6-3-0-0--) გ-----ის არეალის დადგენას მისი შემდგომი სამშენებლოდ განვითარების მიზნით.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- ზ-----მ 2--- წლის 1- ივლისს 7----- განცხადება (იხ.სფ.16).

4.3. ზ-----ის მუნიციპალიტეტის მერიის მიერ ზ-----ის 2--- წლის 1- ივლისს 7----- განცხადება და თანდართული დოკუმენტაცია განსახილველად გადაეგზავნა საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროში.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- ზ-----ის მუნიციპალიტეტის მერიის მიმართვა(იხ.სფ.17).

4.4. საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტრომ 2--- წლის 2- ივლისის 1----- წერილის აცნობა ზ-----ის მუნიციპალიტეტს, რომ ზ-----ს სარეკრეაციო ტერიტორიისა და დ----- მიწათსარგებლობის გენერალური გეგმის დასრულებამდე აღნიშნულ საკითხზე მსჯელობა არ მიაჩნდათ მიზანშეწონილად, რაც ზ-----ის მუნიციპალიტეტმა აცნობა ზ-----ს.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტრომ 2--- წლის 2- ივლისის 11----- წერილი(იხ.ს.ფ.1-).

- ზ-----ის მუნიციპალიტეტის 2--- წლის 0- აგვისტოს მიმართვა ზ-----ს(იხ.სფ.17).

4.5. 20-8 წლის 2- ნოემბერს თ-----მ მიმართა განცხადებით ზ-----ის მუნიციპალიტეტს, რათა განეახლებიათ მისი წინამორბედი მესაკუთრის მიერ 2--- წლის 1- ივლისის განცხადებით დასმული საკითხი, დაეკმაყოფილებინათ მის მოთხოვნა მის საკუთრებაში არსებულ მიწის ნაკვეთზე მოეხდინათ მისი სამშენებლოდ გამოყენება.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- თ-----ის განცხადება(იხ. სფ.2--22).

4.6. ზ-----ის მუნიციპალიტეტმა მერიამ 20-8 წლის 0- დეკემბერს N0-/1-46 წერილით მიმართა საქართველოს რეგიონალური განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს და მიუთითა, რომ ზ-----ის მუნიციპალიტეტის მერია 20-8 წლის 2- ნოემბერს განცხადებით მიმართა თ-----მ, რომელიც ითხოვს ზ-----ის მუნიციპალიტეტის დ-----

-- მის საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთის (ნაკვეთი N6-3-0-0--) სამშენებლოდ გამოყენების პირობების დადგენას და ითხოვენ მათ მოსაზრებას.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

ბ-----ის მუნიციპალიტეტის მერიის 20-8 წლის 0- დეკემბერს N0----- წერილი(იხ.სფ.45).

4.7. საქართველოს რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს წერილით ბ-----ის მუნიციპალიტეტის მერიისადმი დადგენილია, რომ საქართველოს რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტრომ, განიხილა მათი 20-8 წლის 5 დეკემბრის №0----- წერილი და თანდართული მასალა, ბ-----ს სარეკრეაციო ტერიტორიაზე, მოქალაქე თ-----ის საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთისათვის (ს.კ 6-3-0-0--) სამშენებლოდ გამოყენების პირობების დადგენასთან დაკავშირებით და აცნობებენ, რომ საქართველოს მთავრობის 20-8 წლის 6 მარტს №1-- დადგენილებით „ბ-----ს ქალაქმშენებლობითი დოკუმენტაციის დამტკიცების შესახებ“ დამტკიცებული ბ-----ს მიწათსარგებლობის გენერალური გეგმით აღნიშნული მიწის ნაკვეთი მდებარეობს ლანდშაფტურ-სარეკრეაციო ზონაში (ლსზ), რომელიც მოიცავს განაშენიანებული ტერიტორიის საზღვრებს გარეთ არსებულ ბუნებრივი ლანდშაფტის ან ფასეული ხელოვნური ლანდშაფტის ტერიტორიას და შეზღუდულია სამშენებლოდ განვითარებისათვის. ახალი მიწათსარგებლობის გენერალური გეგმის შესაბამისად, კერძო მესაკუთრეების ინტერესების გათვალისწინებით, არა სამშენებლო მიწის ნაკვეთებს დაუდგინდათ პირობითი კოეფიციენტი, თქვენს შემთხვევაში კ.2-0.4, რაც გულისხმობს შემდეგს: მიწის ნაკვეთის (ს.კ 6-3-0-0--) პირობითი კოეფიციენტი გამოყენებულ იქნას მშენებლობით დაინტერესებული პირის მიერ სხვა სამშენებლო ტერიტორიაზე, მას შეუძლია შეიძინოს მიწის ნაკვეთი, მიატოვოს ის სახელმწიფოს სასარგებლოდ, ხოლო მისთვის განკუთვნილი პირობითი კოეფიციენტი გამოიყენოს საკუთარ სამშენებლო მიწის ნაკვეთზე. ამ უკანასკნელით შესაძლებელი გახდა არა სამშენებლო მიწის ნაკვეთის გასხვისების შესაძლებლობა. რაც შეეხება მოქალაქე ზ-----ის 2--- წლის 1- ივლისის №7----- განცხადების საფუძველზე ადმინისტრაციულ წარმოების განახლების საკითხს, აცნობებენ, რომ საქართველოს რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს აღნიშნული არ მიაჩნია მართებულიად, ვინაიდან, ხსენებული განცხადების საფუძველზე, იმ დროისათვის არსებული მდგომარეობის გათვალისწინებით, სამინისტრომ მიზანშეწონილად არ მიიჩნია №6-3-0-0-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთისთვის სამშენებლოდ გამოყენების პირობების დადგენა. ვინაიდან, ბ-----ის მუნიციპალიტეტმა გაითვალისწინა სამინისტროს პოზიცია და დამატებით აღარ უმსჯელია განმცხადებლის მოთხოვნაზე, მიზანშეწონილია ახალი ადმინისტრაციული წარმოების დაწყება და

საკითხზე მსჯელობა დღეის მდგომარეობით მოქმედი კანონმდებლობის გათვალისწინებით.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- საქართველოს რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს წერილით ბ-----ის მუნიციპალიტეტის მერიისადმი (იხ.სფ.46-47).

4.8. ბ-----ის მუნიციპალიტეტის 2-----თ (ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ სამართლებრივი აქტით) თ-----ს ეთქვა უარი მოთხოვნის დაკმაყოფილებაზე და განუმარტეს, რომ 20-8 წლის 2- ნოემბრის №1---/0- განცხადების პასუხად, სადაც ითხოვთ დღეის მდგომარეობით მის საკუთრებაში არსებულ მიწის ნაკვეთზე (ნაკვეთის №6-.3-.0-.0--) სამშენებლო განვითარებასთან დაკავშირებით ადმინისტრაციული წარმოების განახლებას, აცნობებენ: აღნიშნული საქმის. წარმოება არ ექვემდებარება ხელახალ განხილვას, რადგან ბ-----ის მუნიციპალიტეტის მერიაში, მოქალაქე ზ-----ის მიერ (მიწის ნაკვეთის წინა მესაკუთრე) 20-8 წლის 1- ივლისის №7----- განცხადებით მოთხოვნილი იყო მხოლოდ ინფორმაცია აღნიშნული მიწის ნაკვეთის სამშენებლოდ განვითარების თაობაზე (ნაკვეთის №6-.3-.0-.0--) და არ ყოფილა წარმოდგენილი „მშენებლობის ნებართვის გაცემის წესის და სანებართვო პირობების შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 20-- წლის 24 მარტის №5- დადგენილების შესაბამისად შედგენილი განაცხადი და მიწის ნაკვეთის სამშენებლოდ გამოყენების პირობების დადგენის საკითხის განხილვისათვის აუცილებელი დოკუმენტაცია.

დღეის მდგომარეობით, მის საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთი საქართველოს მთავრობის 20-8 წლის 06 მარტის №1-- დადგენილების „ბ-----ს ქალაქმშენებლობითი დოკუმენტაციის დამტკიცების შესახებ“ დამტკიცებული ბ-----ს მიწათსარგებლობის გენერალური გეგმის შესაბამისად მდებარეობს ლანდშაფტურ-სარეკრეაციო ზონაში (ლსზ), რომელიც მოიცავს განაშენიანებული ტერიტორიის საზღვრებს გარეთ არსებულ ბუნებრივი ლანდშაფტის ტერიტორიას და შეზღუდულია სამშენებლოდ განვითარებისათვის. ახალი მიწათსარგებლობის გენერალური გეგმის შესაბამისად, კერძო მესაკუთრეების ინტერესების გათვალისწინებით არა სამშენებლო მიწის ნაკვეთებს დაუდგინდათ პირობითი კოეფიციენტი, თქვენს შემთხვევაში კ2-0,4; რაც გულისხმობს შემდეგს: მიწის ნაკვეთის (ს.კ. №6-.3-.0-.0--) პირობითი კოეფიციენტი შესაძლებელია გამოყენებულ. იქნას მშენებლობით დაინტერესებული პირის მიერ სხვა სამშენებლო ტერიტორიაზე, მას შეუძლია შეიძინოს თქვენს საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთი, მიატოვოს ის სახელმწიფოს სასარგებლოდ, ხოლო მისთვის განკუთვნილი პირობითი კოეფიციენტი გამოიყენოს საკუთარ სამშენებლო მიწის ნაკვეთზე. ამ უკანასკნელით შესაძლებელი გახდა არა სამშენებლო მიწის ნაკვეთის გასხვისება.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- ბ-----ის მუნიციპალიტეტის 2----- (ინდივიდუალურ

ადმინისტრაციულ სამართლებრივი აქტი)(იხ.სფ.23-24).

სამოტივაციო ნაწილი

5. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ თ-----ის სარჩელი არის დაუსაბუთებელი და არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

6. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა:

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსი;
საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსი;
საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსი;
საქართველოს კანონის „სივრცითი მოწყობისა და ქალაქთმშენებლობის საფუძვლების შესახებ“,
საქართველოს მთავრობის 20-- წლის 24 მარტის N5-დადგენილების „მშენებლობის ნებართვის გაცემის წესისა და სანებართვო პირობების შესახებ“,
საქართველოს მთავრობის 20-8 წლის 6 მარტის N--- დადგენილების „ბ-----ს ქალაქთმშენებლობითი დოკუმენტაციის დამტკიცების თაობაზე“ ,

7. სამართლებრივი შეფასება.

7.1.საქართველოს კონსტიტუციის 31.1. მუხლის თანახმად, ყოველ ადამიანს უფლება აქვს თავისი დარღვეული, შეზღუდული, წარმეული ან სადავოდ ქცეული უფლების დაცვა-აღდგენისათვის მიმართოს სასამართლოს.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 22-ე მუხლის თანახმად, სარჩელი შეიძლება აღიძრას ადმინისტრაციული სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის ან ძალადაკარგულად გამოცხადების მოთხოვნით.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქ/პუნქტის თანახმად, ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტად ჩაითვლება ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ ადმინისტრაციული კანონმდებლობის საფუძველზე გამოცემული სამართლებრივი აქტი, რომელიც აწესებს, ცვლის, წყვეტს ან ადასტურებს პირის ან პირთა შეზღუდული წრის უფლებებსა და მოვალეობებს. ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტად ჩაითვლება აგრეთვე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება მის უფლებამოსილებას მიკუთვნებული საკითხის დაკმაყოფილებაზე განმცხადებლისათვის უარის თქმის შესახებ, ასევე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოცემული ან დადასტურებული დოკუმენტი, რომელსაც შეიძლება მოჰყვეს სამართლებრივი შედეგები.

მოსარჩელის მიერ სადავოდ გამხდარი ბ-----ის მუნიციპალიტეტის 2-----
----- წარმოადგენს ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს. შესაბამისად საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მეორე მუხლის პირველი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, დავის

განხილვისას უნდა შემოწმდეს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის შესაბამისობა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით დადგენილი აქტის გამოცემის მომწესრიგებელ შესაბამის ნორმებთან და სხვა კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტების დებულებებთან.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 17-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მოსარჩელე ვალდებულია დაასაბუთოს თავისი სარჩელი და წარადგინოს შესაბამისი მტკიცებულებები. მოპასუხე ვალდებულია წარადგინოს წერილობითი პასუხი (შესაგებელი) და შესაბამისი მტკიცებულებები.

ამავე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, თუ კანონით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის არარა აქტად აღიარების, ბათილად ცნობის ან ძალადაკარგულად გამოცხადების შესახებ სარჩელის წარდგენის შემთხვევაში მტკიცების ტვირთი ეკისრება ადმინისტრაციულ ორგანოს, რომელმაც გამოსცა ეს აქტი.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 1-2-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს.

ამავე კოდექსის 1-5-ე მუხლის პირველი და მეორე ნაწილის თანახმად, სასამართლოსათვის არავითარ მტკიცებულებას არა აქვს წინასწარ დადგენილი ძალა. სასამართლო აფასებს მტკიცებულებებს თავისი შინაგანი რწმენით, რომელიც უნდა ემყარებოდეს მათ ყოველმხრივ, სრულ და ობიექტურ განხილვას, რის შედეგადაც მას გამოაქვს დასკვნა საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებების არსებობის ან არარსებობის შესახებ.

უძრავი ქონება, რომლის სარეგისტრაციო მონაცემებია ზონა ბ-----ი 6-, სექტორი დაბა ბ----- 3-, კვარტალი 0-, ნაკვეთი 0-- (წინა ნომერი:6-.1-.0-.3--), მისამართი ბ-----ის რაიონი დაბა ბ-----, „ც----- მიმდებარე ტერიტორია) დანიშნულების 1---კვმ. წარმოადგენს ზ-----ის საკუთრებას. უფლების დამდგენ დოკუმენტს წარმოადგენს უძრავი ქონების ნასყიდობის ხელშეკრულება, დამოწმების თარიღი:0-/1-----.

ზ-----მ 2--- წლის 1- ივლისს 7----- განცხადებით მიმართა ბ-----ის მუნიციპალიტეტის გამგეობას, რომლითაც ითხოვდა დ----- ე.წ. „ც-----, მიმდებარედ 1--- კვმ. მიწის ნაკვეთზე (ს/კ. 6-.3-.0-.0--) გ-----ის არეალის დადგენას მისი შემდგომი სამშენებლოდ განვითარების მიზნით.

ბ-----ის მუნიციპალიტეტის მერიის მიერ ზ-----ის 2--- წლის 1- ივლისს 7--- -- განცხადება და თანდართული დოკუმენტაცია განსახილველად გადაეგზავნა საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროში.

საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტრომ 2--- წლის 2- ივლისის 1----- წერილის აცნობა ბ-----ის მუნიციპალიტეტს, რომ ბ-----ს სარეკრეაციო ტერიტორიისა და დ----- მიწათსარგებლობის გენერალური გეგმის დასრულებამდე აღნიშნულ საკითხზე მსჯელობა არ მიაჩნდათ

მიზანშეწონილად, რაც ბ-----ის მუნიციპალიტეტმა აცნობა ზ-----ს.

20-8 წლის 2- ნომბერს თ-----მ მიმართა განცხადებით ბ-----ის მუნიციპალიტეტს, რათა განეხილებინათ მისი წინამორბედი მესაკუთრის მიერ 2--- წლის 1- ივლისის განცხადებით დასმული საკითხი, დაეკმაყოფილებინათ მის მოთხოვნა მის საკუთრებაში არსებულ მიწის ნაკვეთზე მოეხდინათ მისი სამშენებლოდ გამოყენება.

ბ-----ის მუნიციპალიტეტმა მერიამ 20-8 წლის 0- დეკემბერს N0-/1-46 წერილით მიმართა საქართველოს რეგიონალური განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს და მიუთითა, რომ ბ-----ის მუნიციპალიტეტის მერია 20-8 წლის 2- ნომბერს განცხადებით მიმართა თ-----მ, რომელიც ითხოვს ბ-----ის მუნიციპალიტეტის დ----- მის საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთის (ნაკვეთი N6-.3-.0-.0--) სამშენებლოდ გამოყენების პირობების დადგენას და ითხოვენ მათ მოსაზრებას.

- საქართველოს რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს წერილით ბ-----ის მუნიციპალიტეტის მერიისადმი დადგენილია, რომ საქართველოს რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტრომ,

განიხილა მათი 20-8 წლის 5 დეკემბრის №0----- წერილი და თანდართული მასალა, ბ-----ს სარეკრეაციო ტერიტორიაზე, მოქალაქე თ-----ის საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთისათვის (ს.კ 6-.3-.0-.0--) სამშენებლოდ გამოყენების პირობების დადგენასთან დაკავშირებით და აცნობებენ, რომ საქართველოს მთავრობის 20-8 წლის 6 მარტს №1-- დადგენილებით „ბ-----ს ქალაქთმშენებლობითი დოკუმენტაციის დამტკიცების შესახებ“ დამტკიცებული ბ-----ს მიწათსარგებლობის გენერალური გეგმით აღნიშნული მიწის ნაკვეთი მდებარეობს ლანდშაფტურ-სარეკრეაციო ზონაში (ლსზ) რომელიც მოიცავს განაშენიანებული ტერიტორიის საზღვრებს გარეთ არსებულ ბუნებრივი ლანდშაფტის ან ფასეული ხელოვნური ლანდშაფტის ტერიტორიას და შეზღუდულია სამშენებლოდ განვითარებისათვის. ახალი მიწათსარგებლობის გენერალური გეგმის შესაბამისად, კერძო მესაკუთრეების ინტერესების გათვალისწინებით, არა სამშენებლო მიწის ნაკვეთებს დაუდგინდათ პირობითი კოეფიციენტი, თქვენს შემთხვევაში კ2-0.4, რაც გულისხმობს შემდეგს: მიწის ნაკვეთის (ს.კ 6-.3-.0-.0--) პირობითი კოეფიციენტი გამოყენებულ იქნას მშენებლობით დაინტერესებული პირის მიერ სხვა სამშენებლო ტერიტორიაზე, მას შეუძლია შეიძინოს მიწის ნაკვეთი, მიატოვოს ის სახელმწიფოს სასარგებლოდ, ხოლო მისთვის განკუთვნილი პირობითი კოეფიციენტი გამოიყენოს საკუთარ სამშენებლო მიწის ნაკვეთზე. ამ უკანასკნელით შესაძლებელი გახდა არა სამშენებლო მიწის ნაკვეთის გასხვისების შესაძლებლობა. რაც შეეხება მოქალაქე ზ-----ის 2--- წლის 1- ივლისის №7--- განცხადების საფუძველზე ადმინისტრაციულ წარმოების განახლების საკითხს, აცნობებენ, რომ საქართველოს რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს აღნიშნული არ მიაჩნია მართებულიად, ვინაიდან, ხსენებული განცხადების საფუძველზე, იმ დროისათვის არსებული მდგომარეობის გათვალისწინებით, სამინისტრომ მიზანშეწონილად არ მიიჩნია

№6-.3-.0-.0-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთისთვის სამშენებლოდ გამოყენების პირობების დადგენა. ვინაიდან, ბ-----ის მუნიციპალიტეტმა გაითვალისწინა სამინისტროს პოზიცია და დამატებით აღარ უმსჯელია განმცხადებლის მოთხოვნაზე, მიზანშეწონილია ახალი ადმინისტრაციული წარმოების დაწყება და საკითხზე მსჯელობა დღეის მდგომარეობით მოქმედი კანონმდებლობის გათვალისწინებით.

ბ-----ის მუნიციპალიტეტის 2-----თ (ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ სამართლებრივი აქტით) თ-----ს ეთქვა უარი მოთხოვნის დაკმაყოფილებაზე და განუმარტეს, რომ 20-8 წლის 2- ნოემბრის №1---/0- განცხადების პასუხად, სადაც ითხოვთ დღეის მდგომარეობით მის საკუთრებაში არსებულ მიწის ნაკვეთზე (ნაკვეთის №6-.3-.0-.0--) სამშენებლო განვითარებასთან დაკავშირებით ადმინისტრაციული წარმოების განახლებას, აცნობებენ:

აღნიშნული საქმის წარმოება არ ექვემდებარება ხელახალ განხილვას, რადგან ბ-----ის მუნიციპალიტეტის მერიაში, მოქალაქე ზ-----ის მიერ (მიწის ნაკვეთის წინა მესაკუთრე) 20-8 წლის 1- ივლისის №7----- განცხადებით მოთხოვნილი იყო მხოლოდ ინფორმაცია აღნიშნული მიწის ნაკვეთის სამშენებლოდ განვითარების თაობაზე (ნაკვეთის №6-.3-.0-.0--) და არ ყოფილა წარმოდგენილი „მშენებლობის წებართვის გაცემის წესის და სანებართვო პირობების შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 20-- წლის 24 მარტის №5- დადგენილების შესაბამისად შედგენილი განაცხადი და მიწის ნაკვეთის სამშენებლოდ გამოყენების პირობების დადგენის საკითხის განხილვისათვის აუცილებელი დოკუმენტაცია.

დღეის მდგომარეობით, მის საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთი საქართველოს მთავრობის 20-8 წლის 06 მარტის №1-- დადგენილების „ბ-----ს ქალაქმშენებლობითი დოკუმენტაციის დამტკიცების შესახებ“ დამტკიცებული ბ-----ს მიწათსარგებლობის გენერალური გეგმის შესაბამისად მდებარეობს ლანდშაფტურ-სარეკრეაციო ზონაში (ლსზ), რომელიც მოიცავს განაშენიანებული ტერიტორიის საზღვრებს გარეთ არსებულ ბუნებრივი ლანდშაფტის ტერიტორიას და შეზღუდულია სამშენებლოდ განვითარებისათვის. ახალი მიწათსარგებლობის გენერალური გეგმის შესაბამისად, კერძო მესაკუთრეების ინტერესების გათვალისწინებით არა სამშენებლო მიწის ნაკვეთებს დაუდგინდათ პირობითი კოეფიციენტი, თქვენს შემთხვევაში კ2-0,4; რაც გულისხმობს შემდეგს: მიწის ნაკვეთის (ს.კ. №6-.3-.0-.0--) პირობითი კოეფიციენტი შესაძლებელია გამოყენებულ. იქნას მშენებლობით დაინტერესებული პირის მიერ სხვა სამშენებლო ტერიტორიაზე, მას შეუძლია შეიძინოს თქვენს საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთი, მიატოვოს ის სახელმწიფოს სასარგებლოდ, ხოლო მისთვის განკუთვნილი პირობითი კოეფიციენტი გამოიყენოს საკუთარ სამშენებლო მიწის ნაკვეთზე. ამ უკანასკნელით შესაძლებელი გახდა არა სამშენებლო მიწის ნაკვეთის გასხვისება.

საქართველოს კანონის „სივრცითი მოწყობისა და ქალაქმშენებლობის საფუძვლების შესახებ“ მეორე მუხლის „ნ“ პუნქტის თანახმად განაშენიანების რეგულირების გეგმა – ქალაქმშენებლობითი დოკუმენტი, რომელიც დასახლებათა ტერიტორიებისთვის ადგენს მიწათსარგებლობის ზონებს

(ქვეზონებს) ან/და აზუსტებს ცალკეული გეგმარებითი ერთეულების, განაშენიანების არქიტექტურულ-გეგმარებით და სივრცით-მოცულობით მახასიათებლებს, შენობების განთავსებას, მათ გეგმარებით პარამეტრებს; აზუსტებს უძრავი კულტურული მემკვიდრეობის დაცვისა და განვითარების ქალაქთმშენებლობით მახასიათებლებს, რელიეფის ორგანიზებას, ტერიტორიების კეთილმოწყობასა და გამწვანებას, საინჟინრო და სატრანსპორტო ინფრასტრუქტურით უზრუნველყოფას;

ამავე კანონის 3-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად განაშენიანების რეგულირების გეგმა მოიცავს დასახლების მთელ ტერიტორიას ან მის ნაწილებს.

საქართველოს მთავრობის 20-- წლის 24 მარტის N5-დადგენილების „მშენებლობის ნებართვის გაცემის წესისა და სანებართვო პირობების შესახებ“ მესამე მუხლის მერვე ნაწილის თანახმად **განაშენიანების რეგულირების გეგმა** – ქალაქთმშენებლობითი დოკუმენტი, რომელიც დასახლებათა ტერიტორიებისათვის ადგენს მიწათსარგებლობის ზონებს (ქვეზონებს) ან/და აზუსტებს ცალკეული გეგმარებითი ერთეულების, განაშენიანების არქიტექტურულ-გეგმარებით და სივრცით-მოცულობით მახასიათებლებს, შენობების განთავსებას, მათ გეგმარებით პარამეტრებს; აზუსტებს კულტურული მემკვიდრეობის უძრავი ძეგლების დაცვისა და განვითარების ქალაქთმშენებლობით მახასიათებლებს, რელიეფის ორგანიზებას, ტერიტორიების კეთილმოწყობასა და გამწვანებას, საინჟინრო და სატრანსპორტო ინფრასტრუქტურით უზრუნველყოფას;

ამავე მუხლის 43-ე ნაწილის თანახმად **მშენებლობის ნებართვა** – განსაკუთრებული იერარქიის ნებართვა, როგორც წესი, იყოფა სამ ურთიერთდამოკიდებულ, მაგრამ ადმინისტრაციული წარმოების თვალსაზრისით დამოუკიდებელ სტადიად: I სტადია – ქალაქთმშენებლობითი პირობების დადგენა (მიწის ნაკვეთის სამშენებლოდ გამოყენების პირობების დამტკიცება); II სტადია – არქიტექტურულ-სამშენებლო პროექტის შეთანხმება (არქიტექტურული პროექტის, კონსტრუქციული ან/და ტექნოლოგიური სქემის შეთანხმება); III სტადია – მშენებლობის ნებართვის გაცემა.

ამავე დადგენილების 37-ე მუხლის პირველი ნაწილის მშენებლობის ნებართვა გაიცემა სამ სტადიად, გარდა 38-ე და 39-ე მუხლებით დადგენილი შემთხვევებისა, რომელთაგან თითოეულზე მიმდინარეობს დამოუკიდებელი ადმინისტრაციული წარმოება. მხოლოდ წინა სტადიით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული წარმოების დასრულებისა და დადებითი ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემის შემდეგ შეუძლია ნებართვის მაძიებელს მოითხოვოს შემდგომი სტადიის ადმინისტრაციული წარმოების დაწყება. აღნიშნული სტადიების ადმინისტრაციული წარმოების ვადებია: (2-06.20-3 N 161)

ა) I სტადია – ქალაქთმშენებლობითი პირობების დადგენა (შემდგომში – მიწის ნაკვეთის სამშენებლოდ გამოყენების პირობების დამტკიცება): (31.03.2--- N 174)

ა.ა) II, III და IV კლასების შენობა-ნაგებობებისთვის – არაუმეტეს 1- დღისა;

ა.ბ) ბახმაროს, ბ-----სა და ურეკი-შეკვეთილის სარეკრეაციო

ტერიტორიებისათვის (გარდა V კლასის შენობა-ნაგებობებისა) – არაუმეტეს 15 დღისა;

ა.გ) ყველა კლასის იმ შენობა-ნაგებობებისათვის (გარდა V კლასის შენობა-ნაგებობებისა), რომელთა საქმიანობა ექვემდებარება ეკოლოგიურ ექსპერტიზას – არაუმეტეს 15 დღისა;

ა.დ) V კლასის შენობა-ნაგებობებისათვის – არაუმეტეს 3- დღისა;

ბ) II სტადია – არქიტექტურულ-სამშენებლო პროექტის შეთანხმება (შემდგომში – არქიტექტურული პროექტის, კონსტრუქციული ან/და ტექნოლოგიური სქემის შეთანხმება) – არაუმეტეს 1- დღისა; IV კლასის შენობა-ნაგებობებისათვის, ბახმაროს, ბ-----სა და ურეკი-შეკვეთილის სარეკრეაციო ტერიტორიებისათვის, აგრეთვე ისეთი ობიექტებისათვის, რომელთა საქმიანობა ექვემდებარება ეკოლოგიურ ექსპერტიზას და V კლასის შენობა-ნაგებობებისათვის – არაუმეტეს 20 დღისა

ამავე დადგენილების 44-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად მშენებლობის ნებართვის გაცემის I სტადიაზე დამკვეთი ან მის მიერ უფლებამოსილი პირი მშენებლობის ნებართვის გამცემ შესაბამის ადმინისტრაციულ ორგანოში წარადგენს კანონმდებლობის, მათ შორის ამ დადგენილების საფუძველზე შედგენილ განაცხადს მიწის ნაკვეთის სამშენებლოდ გამოყენების პირობების დასამტკიცებლად.

საქართველოს მთავრობის 20-8 წლის 6 მარტის N--- დადგენილების „ბ-----ს ქალაქთმშენებლობითი დოკუმენტაციის დამტკიცების თაობაზე“ პირველი მუხლის თანახმად „სივრცითი მოწყობისა და ქალაქთმშენებლობის საფუძვლების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-12 მუხლის, 26-ე მუხლის მე-8 პუნქტისა და 29-ე მუხლის მე-1- პუნქტის შესაბამისად, დამტკიცდეს:

ა) ბ-----ს მიწათსარგებლობის გენერალური გეგმა თანდართულ რუკებთან ერთად (დანართი №1);

ბ) ბ-----ს თემატური გეგმების დამუშავების პირობები (დანართი №2);

გ) ბ-----ს ტერიტორიის გამოყენებისა და განაშენიანების რეგულირების წესები (დანართი №3);

დ) ბ-----სა და დ-----ს ს-----ო არეალის თემატური რუკები (დანართი №4).

ამავე დადგენილების მეორე მუხლის თანახმად „ამ დადგენილებით დამტკიცებული „ბ-----ს ტერიტორიის გამოყენებისა და განაშენიანების რეგულირების წესების“ ძალაში შესვლამდე დაწყებულ მშენებლობის ნებართვის გაცემის პროცედურაზე გავრცელდეს განაცხადის შეტანის მომენტისათვის მოქმედი კანონმდებლობა“.

თ-----ის მოთხოვნის ინტერესს, წარმოადგენს, რომ არ მოექცეს საქართველოს მთავრობის 20-8 წლის 6 მარტის N--- დადგენილების „ბ-----ს ქალაქთმშენებლობითი დოკუმენტაციის დამტკიცების თაობაზე“ მოქმედების ქვეშ, რადგან საქართველოს რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს წერილით დადგენილია, რომ საქართველოს მთავრობის 20-8 წლის 6 მარტის №1-- დადგენილებით „ბ-----ს ქალაქთმშენებლობითი

დოკუმენტაციის დამტკიცების შესახებ" დამტკიცებული ბ-----ს მიწათსარგებლობის გენერალური გეგმით აღნიშნული მიწის ნაკვეთი მდებარეობს ლანდშაფტურ-სარეკრეაციო ზონაში (ლსზ), რომელიც მოიცავს განაშენიანებული ტერიტორიის საზღვრებს გარეთ არსებულ ბუნებრივი ლანდშაფტის ან ფასეული ხელოვნური ლანდშაფტის ტერიტორიას და შეზღუდულია სამშენებლოდ განვითარებისათვის. ახალი მიწათსარგებლობის გენერალური გეგმის შესაბამისად, კერძო მესაკუთრეების ინტერესების გათვალისწინებით, არა სამშენებლო მიწის ნაკვეთებს დაუდგინდათ პირობითი კოეფიციენტი, თ-----ის შემთხვევაში კ2-0.4, რაც გულისხმობს შემდეგს: მიწის ნაკვეთის (ს.კ 6-3-0-0--) პირობითი კოეფიციენტი გამოყენებულ იქნას მშენებლობით დაინტერესებული პირის მიერ სხვა სამშენებლო ტერიტორიაზე, მას შეუძლია შეიძინოს მიწის ნაკვეთი, მიატოვოს ის სახელმწიფოს სასარგებლოდ, ხოლო მისთვის განკუთვნილი პირობითი კოეფიციენტი გამოიყენოს საკუთარ სამშენებლო მიწის ნაკვეთზე. ამ უკანასკნელით შესაძლებელი გახდა არა სამშენებლო მიწის ნაკვეთის გასხვისების შესაძლებლობა.

ასევე ბ-----ის მუნიციპალიტეტის 20-9 წლის 16 იანვრის 0-/2-- ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ სამართლებრივი აქტით, რომლითაც თ-----ს ეთქვა უარი მოთხოვნის დაკმაყოფილებაზე დადგენილია, რომ დღეის მდგომარეობით, მის საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთი საქართველოს მთავრობის 20-8 წლის 06 მარტის №1-- დადგენილების „ბ-----ს ქალაქმშენებლობითი დოკუმენტაციის დამტკიცების შესახებ“ დამტკიცებული ბ-----ს მიწათსარგებლობის გენერალური გეგმის შესაბამისად მდებარეობს ლანდშაფტურ-სარეკრეაციო ზონაში (ლსზ), რომელიც მოიცავს განაშენიანებული ტერიტორიის საზღვრებს გარეთ არსებულ ბუნებრივი ლანდშაფტის ტერიტორიას და შეზღუდულია სამშენებლოდ განვითარებისათვის. ახალი მიწათსარგებლობის გენერალური გეგმის შესაბამისად, კერძო მესაკუთრეების ინტერესების გათვალისწინებით არა სამშენებლო მიწის ნაკვეთებს დაუდგინდათ პირობითი კოეფიციენტი, თქვენს შემთხვევაში კ2-0,4; რაც გულისხმობს შემდეგს: მიწის ნაკვეთის (ს.კ. №6-3-0-0--) პირობითი კოეფიციენტი შესაძლებელია გამოყენებულ. იქნას მშენებლობით დაინტერესებული პირის მიერ სხვა სამშენებლო ტერიტორიაზე, მას შეუძლია შეიძინოს თქვენს საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთი, მიატოვოს ის სახელმწიფოს სასარგებლოდ, ხოლო მისთვის განკუთვნილი პირობითი კოეფიციენტი გამოიყენოს საკუთარ სამშენებლო მიწის ნაკვეთზე. ამ უკანასკნელით შესაძლებელი გახდა არა სამშენებლო მიწის ნაკვეთის გასხვისება.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ თვით ზ-----ის განცხადებაზეც კერ გავრცელდება საქართველოს მთავრობის 20-8 წლის 6 მარტის N--- დადგენილების „ბ-----ს ქალაქმშენებლობითი დოკუმენტაციის დამტკიცების თაობაზე“ მეორე მუხლის მოთხოვნები, რადგან დადგენილია, რომ ზ-----მ 2--- წლის 1- ივლისს 7----- განცხადებით ბ-----ის მუნიციპალიტეტის გამგეობიდან მოითხოვა დ----- ე.წ. „ც-----“, მიმდებარედ 1--- კვმ. მიწის ნაკვეთზე (ს/კ. 6-3-0-0--) გ-----ის არეალის დადგენას მისი შემდგომი სამშენებლოდ განვითარების მიზნით და არ მოუთხოვია მშენებლობის ნებართვის გაცემა და მშენებლობის ნებართვის გაცემის

პროცედურის დაწყება.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის 1-ლი ნაწილის „კ“ ქვეპუნქტის საფუძველზე სასამართლო განმარტავს, რომ ადმინისტრაციული წარმოება არის ადმინისტრაციული ორგანოს საქმიანობა ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მომზადების, გამოცემისა და აღსრულების, ადმინისტრაციული საჩივრის გადაწყვეტის აგრეთვე ადმინისტრაციული ხელშეკრულების მომზადების, დადების ან გაუქმების მიზნით.

ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 5.1. მუხლში რეგლამენტირებულია ადმინისტრაციული ორგანოს უფლებამოსილების განხორციელების სავალდებულო პრინციპი - უფლებამოსილების განხორციელება კანონის საფუძველზე, რაც ნიშნავს, რომ ადმინისტრაციულ ორგანოს ეკრძალება კანონმდებლობის მოთხოვნის საწინააღმდეგოდ განახორციელოს რაიმე მოქმედება.

ამავე კოდექსის 53-ე მუხლის მეხუთე ნაწილის თანახმად ადმინისტრაციული ორგანო უფლებამოსილი არ არის თავისი გადაწყვეტილება დააფუძნოს იმ გარემოებებზე, ფაქტებზე, მტკიცებულებებზე ან არგუმენტებზე, რომლებიც არ იქნა გამოკვლეული და შესწავლილი ადმინისტრაციული წარმოების დროს.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული 96-ე მუხლის პირველი და მეორე ნაწილის თანახმად ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია ადმინისტრაციული წარმოებისას გამოიკვლიოს საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოება და გადაწყვეტილება მიიღოს ამ გარემოებათა შეფასებისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე. დაუშვებელია, ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემას საფუძველად დაედოს ისეთი გარემოება ან ფაქტი, რომელიც კანონით დადგენილი წესით არ არის გამოკვლეული ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 60-ე მუხლის პირველი და მეორე ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის საფუძველს წარმოადგენს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის კანონშეუსაბამობა ან მისი მომზადების და გამოცემის კანონმდებლობით დადგენილი მოთხოვნების არსებითი დარღვევა. ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მომზადების ან გამოცემის წესის არსებით დარღვევად ჩაითვლება ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა ამ კოდექსის 32-ე ან 34-ე მუხლით გათვალისწინებული წესის დარღვევით ჩატარებულ სხდომაზე ან კანონით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული წარმოების სახის დარღვევით, ანდა კანონის ისეთი დარღვევა, რომლის არარსებობის შემთხვევაში მოცემულ საკითხზე მიღებული იქნებოდა სხვაგვარი გადაწყვეტილება, რაც სასამართლოს აზრით სახეზე არ არის.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე სასამართლოს მიაჩნია, რომ ბ-----ის მუნიციპალიტეტის 20-9 წლის 16 იანვრის 0-/2-- ინდივიდუალურ

ადმინისტრაციულ სამართლებრივი აქტი, რომლითაც თ-----ს ეთქვა უარი მოთხოვნის დაკმაყოფილებაზე გამოცემულია საქართველოს კანონმდებლობათა მოთხოვნათა დაცვით, სახეზე არ არის კანონით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული წარმოების, ანდა კანონის ისეთი დარღვევა, რომლის არარსებობის შემთხვევაში მოცემულ საკითხზე მიღებული იქნებოდა სხვაგვარი გადაწყვეტილება, შესაბამისად არ არსებობს მათი ბათილობის საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 60-ე მუხლით გათვალისწინებული სამართლებრივი და ფაქტობრივი საფუძველი, რის გამოც თ-----ის სარჩელი არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

8. საპროცესო ხარჯები.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 39-ე მუხლის პირველი ნაწილს „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად სახელმწიფო ბაჟის ოდენობა ამ კოდექსის 38-ე მუხლის „ა“, „ბ“, „გ“ და „ე“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებულ შემთხვევებში – დავის საგნის ღირებულების 3%-ს, მაგრამ არანაკლებ 1-0 ლარისა.

ამავე კოდექსის უხლი 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან.

რადგან სარჩელი არ დაკმაყოფილდა, ამიტომ მოსარჩელის მიერ გადახდილი ბაჟი უნდა დარჩეს ბიუჯეტში.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 1-ლი, მე-2 მე-5, 22-ე, 32-ე მუხლებითა და საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 38-39-ე, 243-244-ე, 247-249-ე, 25--258-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა

1. თ-----ის სარჩელი არ დაკმაყოფილდეს;
2. სახელმწიფო ბაჟი გადახდილია.
3. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს დასაბუთებული გადაწყვეტილების მხარეთათვის გადაცემიდან 14 (თოთხმეტი) დღის ვადაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (მისამართი: ქ. თბილისი, გრ. რობაქიძის გამზირი №7ა), ახალციხის რაიონული სასამართლოს (მისამართი: ქ. ახალციხე, მეზალიშვილის ქ. №62) მეშვეობით.

მოსამართლე:

გია ბერაია